

Το γεγονός της Υπαπαντής κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά

/ Επικαιρότητα

Τὸ γεγονός τῆς Ὑπαπαντῆς, ποὺ ἐξιστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς στὸ β' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του, συνέβη σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴν γέννηση τοῦ Ἰησοῦ.

Σύμφωνα με τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, ἂν τὸ πρῶτο παιδί τῆς οἰκογένειας ἦταν ἀγόρι, ἀφιερωνόταν στὸν Θεὸ καὶ συγχρόνως προσφερόταν γιὰ θυσία ἓνας ἄμνος ἢ ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δυὸ μικρὰ περιστέρια.

Τὸ γράμμα τῶν ἐντολῶν αὐτῶν πληροῦντες ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Παρθένος Μαρία, ἀνῆλθαν τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στὸ ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων, γιὰ νὰ προσφέρουν τὸν Ἰησοῦ στὸν Θεὸ καὶ νὰ δώσουν τὴν θυσία περὶ καθαρισμοῦ. Τὸ ζευγάρι ὑποδέχθηκε στὸ ναὸ ὁ ὑπερήλικας Προφήτης Συμεὼν, ὁ ὁποῖος δέχθηκε τὸν Ἰησοῦ στὴν ἀγκαλιά του φωτισμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἔχοντας λάβει ἀποκάλυψη ἀπὸ Αὐτὸ ὅτι δὲν θὰ ἀπέθνησκε πρωτοῦ δεῖ Ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἔχρισε Βασιλέα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐορτὴ εἰσῆχθηκε πρῶτα στὴν Δύση πρὸς κατάργηση τῶν τελουμένων εἰδωλολατρικῶν ἐορτῶν, κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου, πρὸς τιμὴν τοῦ Πανός, ὡς καθαρῶς θεομητορικὴ ἐορτὴ. Ἀργότερα καθιερώθηκε καὶ στὴν Ἀνατολή. Κατὰ μὲν τὸν Γεώργιο Κεδρηνὸ ἡ ἐορτὴ εἰσῆχθηκε ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Α' (518 – 527 μ.Χ.), κατὰ δὲ τὸ Νικηφόρο Κάλλιστο ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς (525 – 565 μ.Χ.) διέταξε, τὸ 542 μ.Χ., νὰ ἐορτάζεται ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Σωτῆρος σὲ ὅλη τὴ γῆ.

Ἐπειδὴ ὅμως διασώζονται σήμερα λόγοι – ὁμιλίες στὴν ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ποὺ χρονολογοῦνται πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν 6ο αἰῶνα μ.Χ., εἰκάζεται ὅτι ὁ αὐτοκράτορας Ἰουστίνος εἰσήγαγε τὴν ἐορτὴ στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, στὴν Κωνσταντινούπολη, ἐτελεῖτο στὸ ναὸ τῶν Βλαχερνῶν, ὅπου παρευρίσκονταν καὶ οἱ βασιλεῖς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον. Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Μεγαλυνάριον.

Σήμερον ἡ Πάναγνος Μαριάμ, τῷ Ναῶ προσάγει, ὥσπερ βρέφος τὸν Ποιητὴν, ὃν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, ὁ Πρέσβυς δεδεγμένος, Θεὸν αὐτὸν κηρύττει, καὶ σάρκα εἵληφε.